

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoE/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414204825
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Želinská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8414204825.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti povinnému L. E., U. XX, o vymoženie 251,52 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 27. marca 2015, č. k. 8 Er 497/2014-26 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Jána Ondáša o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uviedol, že exekučným titulom mal byť rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court zo dňa 20.1.2014 sp. zn. 143/11/13, ktorým bola uložená povinnosť vyplývajúca zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300036322 uzavretej dňa 17.2.2011 medzi oprávneným a povinnou. S odkazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Smernicu Rady 93/13/EHS, § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní po preskúmaní úverovej a aj rozhodcovskej zmluvy č. 8300036322 zo dňa 17.2.2011, podľa ktorej 5. bodu spory zo zmluvy mal riešiť jeden z dvoch rozhodcovských súdov, súd dospel k záveru, že vo veci ide o spotrebiteľský vzťah a bod 5. Rozhodcovskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a súčasne nebol individuálne dojednaný. Zmluva totiž bola vyhotovená na predtlačenom formulári, spotrebiteľ síce mal možnosť sa s ňou oboznámiť pred podpisom, ale reálne nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Rozhodcovský súd tak odvodil svoju právomoc od neprijateľnej podmienky, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ neplatná. Vzhľadom na nedostatok právomoci rozhodcovského súdu exekučný titul nie je materiálne vykonateľný, preto žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie. Postup súdu prvého stupňa podľa oprávneného nemá oporu v žiadnom ustanovení právneho poriadku. Rozhodcovská zmluva upravuje formu riešenia sporov zo zmluvy alternatívne tak, že o nich rozhoduje všeobecný súd alebo rozhodcovský súd (bod 5. Zmluvy), teda neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania. Súd prvého stupňa nesprávne posúdil otázku individuálneho dojednania tejto zmluvy v zmysle § 53 ods. 1, 2 OZ. V prípade individuálnych dojednaní je posudzovanie „neprijateľnosti“ vylúčené. Rozhodcovská zmluva nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, spotrebiteľ mal právo od nej odstúpiť, ide o samostatný právny úkon, spotrebiteľ mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, teda vlastným úkonom mohol ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je tak individuálnym dojednaním a nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd prvého stupňa však

opomenul, že povinný ako dlžník rozhodcovskú zmluvu nemusel uzavrieť, ale aj to, že od nej mohol odstúpiť, mohol sa domáhať určenia jej neplatnosti, mohol podať žalobu o neplatnosť rozhodcovského rozsudku. Nesprávne posúdil súd prvého stupňa aj pojem spotrebiteľ, pričom má ísť o osobu, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. S poukazom na § 53 ods. 4 písm. r) OZ uviedol, že rozhodcovská zmluva nikdy nie je neprijateľnou podmienkou z toho pohľadu, že poskytuje spotrebiteľovi výber pri podaní žaloby, v tejto veci neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) OZ. Predmetná rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, a ani sama takouto neprijateľnou podmienkou nie je, keďže poskytuje alternatívu riešenia sporov. Rozhodcovská zmluva nespĺňa žiadny znak nekalej praktiky. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v zmysle zásad ustanovenia § 212 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

Odvolací súd s stotožnil s náležitým a presvedčivým odôvodnením rozhodnutia prvostupňovým súdom v celom rozsahu (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza.

Rozhodujúcou otázkou, ktorú súd prvého stupňa prioritne správne vyriešil, bola platnosť rozhodcovskej zmluvy, čím vyriešil i otázku možnosti viesť exekúciu na podklade exekučného titulu vydaného orgánom, ktorý svoju právomoc odvodil od takejto rozhodcovskej zmluvy.

Podľa rozhodcovskej zmluvy č. 8300036322 uzavretej medzi oprávneným a povinnou, ktorá má formu predtlača a bola podpísaná povinnou v deň podpisu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300039322 dňa 10.2.2011, mali byť spory zo zmluvy riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z ďalej uvedených rozhodcovských súdov, pričom výber rozhodcovského súdu spočíva na strane podávajúcej žalobný návrh.

S prihliadnutím na uvedené, ak spor vyvolá dodávateľ podaním žaloby na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ sa takto začatému rozhodcovskému konaniu musí podrobiť. Podanie žaloby na rozhodcovskom súde má totiž rovnaké účinky ako keby bola žaloba podaná na súde, pričom po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde, čo je zrejme z ustanovenia § 19 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Občiansky zákonník účinný od 1. januára 2008 za neprijateľnú podmienku v ustanovení § 53 ods. 4 písm. r) považuje aj dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Vychádzajúc z obsahu rozhodcovskej zmluvy a z tohto ustanovenia bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy a jej neplatnosti správne. Odvolací súd sa naďalej pridržiava spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia KS v Prešove z 27.9.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31. 12. 2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súdu nič nebráni postupovať obdobne aj za stavu, že zmluva bola uzavretá pred 1. januárom 2008“.

Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula, samostatná rozhodcovská zmluva alebo dodávateľ svojím konaním podaním žaloby na rozhodcovskom súde.

Odvolačný súd nesúhlasí ani s odvolacím argumentom, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Nie je prejavom individuálneho dojednania rozhodcovskej zmluvy také konanie, pri ktorom je spotrebiteľovi pri podpise úverovej zmluvy predložené tlačivo rozhodcovskej zmluvy na prečítanie a podpísanie. Z textu tejto zmluvy je zrejmé, že dodávateľ - veriteľ je predkladateľom návrhu rozhodcovskej zmluvy (bod 2.), ide o rutinný postup zo strany dodávateľa, ktorým pri podpise hlavného kontraktu bez aktivity a záujmu spotrebiteľa jednostranne vovádza spotrebiteľa do uzatvárania zmlúv zabezpečujúcich výlučne dodávateľovi ochranu jeho pohľadávok, jeho záujmov, a to rozhodcovskými orgánmi, ktoré sám vopred určil v predloženej rozhodcovskej zmluve a ktorých sídla sú priamo v obvode sídla dodávateľa, prípadne na mieste, ktoré pri porovnaní pozície, postavenia a možností dodávateľa a spotrebiteľa, dodávateľa nijako neobmedzuje, avšak pre spotrebiteľa môže predstavovať nezanedbateľnú (vo výnimočných prípadoch až neprekonateľnú) prekážku vrátane zvyšovania nákladov pri snahe hájiť svoje práva pred rozhodcovským súdom. Je nepochybné, že spotrebiteľ nebol žiadateľom tejto formy riešenia sporov zo zmluvy, ktorá vyvoláva hrubú nerovnováhu v postavení, možnostiach, a tým aj právach a povinnostiach zmluvných strán výlučne v neprospech spotrebiteľa.

Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdného dvora C-240/98 -C-244/98 Oceano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom). Aj v tejto veci bola geografická neprijateľnosť miesta rozhodcovského konania, a tým neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy z tohto dôvodu, zrejmá.

Občiansky zákonník takúto neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spája v ustanovení § 53 ods. 5 so sankciou neplatnosti. Keďže ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka nie je uvedené medzi prípadmi relatívnej neplatnosti (§ 40a Občianskeho zákonníka), ide o neplatnosť absolútnu, pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musí súd prihliadnuť z úradnej povinnosti. Ak teda dojednanie ukladá spotrebiteľovi povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu vyvolanému dodávateľom, je pre jeho neprijateľnosť neplatné.

Na základe zistených skutočností pre vykonanie exekúcie chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský súd totiž môže vec v rozhodcovskom konaní prejednať

len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola v súlade s ustanovením § 3 zákona č. 244/2002 Z. z. uzatvorená platná rozhodcovská zmluva o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Bez takejto platnej zmluvy majúcej buď formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve (§ 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.) akýkoľvek rozhodcovský rozsudok nemôže byť podkladom pre exekučné konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky totiž už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Vo veci 3Cdo 146/2011 najvyšší súd judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný. Obdobne porov. aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 219 O.s.p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa pri zastavení exekučného konania (§ 224 ods. 1, 4 O.s.p., § 44 ods. 3 Exekučného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.